

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 21
ze dne 15. srpna 2010

CIKÁNSKY TEMPERAMENTNÍ
I MLADISTVĚ KOMORNÍ VÍKEND
NA MHF ČESKÝ KRUMLOV

mezinárodní hudební festival ://
international music festival ://
český krumlov ://

Pátý víkend 19. ročníku MHF Český Krumlov otevřel dne **12. srpna** koncert **Slovenského komorního orchestru** pod vedením **Ewalda Danela**. V pátek **13. srpna** koncertní nabídku ozvláštnilo vystoupení zázračné, teprve čtrnáctileté houslistky z Jižní Koreje **Yookyung Kang** společně s trumpetistou **Markem Zvolánkem** a **Novým pražským kolegiem rozhlasových symfoniků**. Víkend posléze vyvrcholil **Gipsy Way** – unikátním projektem **Pavla Šporcla** a slovenské cimbálové skupiny **Romano Stilo**.

SLOVENSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR SÁZKOU NA JISTOTU

Ve čtvrtek **12. srpna** v Maškarním sále zahájil předposlední festivalový víkend **Slovenský komorní orchestr**, komorní odnož Slovenské filharmonie, jejímž uměleckým vedoucím je v současné době koncertní mistr filharmonie **Ewald Danel**. Na programu koncertu byl průřez klasickou hudbou od dob baroka až po současnost, který zcela zaplněnému Maškarnímu sálu Warchalovci představili s pověstnou precizností a profesionalitou. Úvod večera patřil elegantnímu Concertu grossu č. 1 G dur, Op. 6 Georga Friedricha Händela, na které navázal populární a efektní Pachelbelův kánon. Jako reminiscence italského koncerta posléze zazněl brilantní Bachův Braniborský koncert č. 3 G dur podaný s přiměřenou dramatičností a neobyčejnou hloubkou výrazu. První polovinu koncertu završila romanticky ponurá i bouřlivá Symfonie č. 10 h moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a do druhé půlky koncertu jsme pak vtančili společně se Suitou Z dob Holbergových, Op. 40 Edwarda Hagerupa Griega, v níž se orchestru výtečně podařilo odstínit kontrastní nálady jednotlivých vět. Zářivou tečkou hlavní části programu bylo optimistické Mozartovo Divertimento F dur, KV 138 a jako přídavek pro nadšené posluchače tleskající vstoje orchestr zvolil nejprve Twardowského pizzicatový tanec a na závěr úryvek z beatlesovsky aranžovaného Concerta Grossa Petera Breinera.

„Na spolupráci s MHF Český Krumlov se pokaždé těším, ten vztah je od začátku stejný, je velice korektní, příjemný, setkávám se zde s příjemnými lidmi, kteří dělají organizaci a je to vždy velice fajn. Prostě bez problému, a tak to má být“, řekl na úvod rozhovoru **Ewald Danel**, umělecký vedoucí Slovenského komorního orchestru.

Kde tkví dnes těžiště repertoáru tělesa?

Nedá se říci, že bychom se na něco specializovali, samozřejmě že baroka Slovenský komorní orchestr hraje méně, než hrál na začátku před 50 lety, kdy vznikl, tenkrát skutečně baroko bylo těžiště. Dneska jej hrají především speciální kapely, takže už to není těžiště naší práce, ale rádi si barokní hudbu zahrajeme, nevyhýbáme se tomu, nemyslím si, že na to mají patent ti, kteří hrají na dobové nástroje, poučeně a mají názor, že to má být tak a tak. Dneska jsme hráli po romantismus, ale za mého desetiletého působení jsme už odehráli, nejen slovenských premiér, přes 40 a každý skladatel je rád, když člověk přijde s nějakým nápadem. Myslím si,

že to bylo tak i v baroku. I barokní skladatelé, kdyby dneska ožili, byli by jistě rádi, že se to hraje tak i tak. Patent na interpretaci, to myslím, že není správná cesta.

Jako umělecký vedoucí působíte u Slovenského komorního orchestru již deset let, jaké jsou Vaše další umělecké cíle s tímto tělesem?

V podstatě hrajeme, co se na smyčcový orchestr hraje, hrajeme to tak, že máme dobrou odezvu, ale vždycky je co zlepšovat, tady v této oblasti by orchestry určitě potřebovaly zlepšit nástrojové vybavení, ale na to nemáme peníze. Řekl bych, že kdyby to se dalo zlepšit, tak by se třeba ještě zvuk Slovenského komorního orchestru i orchestrů obecně mohl dostat kvalitativně výše. Třeba dechové nástroje jsou na tom podstatně lépe, orchestry kupují špičkové dechové nástroje, ale málokterý orchestr tady v „Československu“ má špičkové vybavení ve smyčcích, špičkové nástroje jsou nedostupné. Řekl bych, že by bylo fajn, kdyby banky, bohatí lidé zakoupili nástroje a zapůjčili je, to by byl velký krok ke zkvalitnění zvuku. Ale samotná práce v orchestru je na špičkové úrovni. Samozřejmě, že když jsem orchestr převzal po panu Warchalovi, tak někdy je těžší jméno udržet, než ho vybudovat a samozřejmě zazněly názory, že by to mělo skončit, ale ukazuje se, že ten orchestr žije tak, jak Warchal chtěl, tzn., aby to nehrálo tak, jako za něj, ale tak, jak se mu bude chtít hrát.

L'ENFANT DE MIRACLE

V pátek **13. srpna** se v **Maškarním sále** uskutečnil další z řady komorních koncertů, tentokrát za účasti **Nového pražského kolegia rozhlasových symfoniků**, jež doprovodilo zázračné dítě, teprve čtrnáctiletou houslistku **Yookyung Kang** a našeho předního trumpetistu **Marka Zvolánka**. Koncert otevřelo vznešené Preludium k Charpentierově Te Deu a dále již první půlka s výjimkou mezihry v podobě oblíbeného Pachelbelova kánonu patřila trubce Marka Zvolánka. Nejprve představil v neobvyklé podobě ukázky z Händelovy Vodní hudby, která původně není pro tento nástroj instrumentovaná, avšak na festivalu zazněla v úpravě legendárního trumpetisty Maurice Andrého, která podtrhla melodičnost a slavnostní charakter díla. Zvolánek dále zahrál optimisticky živý, radostný Koncert pro trubku a orchestr B dur Antonia Vivaldiho. Druhá polovina koncertu pak byla zasvěcena Čteru ročních období, populárnímu čtyřkoncertu téhož autora, kdy se sólového houslového partu ujala zázračná mladá houslistka z Jižní Koreje. Yookyung Kang oslnila vynikající technickou vybaveností, čistotou a přesvědčivostí projevu. Subtilnímu podání dívky v růžových šatech chyběla místy potřebná razance, která se však dostaví s věkem, nicméně upřímnost, procítěnost a hráčská jistota nejen v ornamentálních pasážích díla vyprodaný Maškarní sál zcela odzbrojila. Chod ročních dob zkrátka Kangová vykreslila s mladickým zápalem v živých barvách a ukázala, že má neobyčejný potenciál pro to, aby se ve světě klasické hudby neztratila.

Marek Zvolánek ke spolupráci s Novým pražským kolegiem uvedl: *„Orchestr Nové pražské kolegium vzniknul asi před 20 lety, já s nimi hraji 10 let, před šesti lety jsem s nimi natočil první desku barokních trubkových koncertů a teď nesnažíme natočit další, přidat tedy dalších pět koncertů. Hrajeme zhruba dvacetkrát do roka a je to velmi dobrá spolupráce, protože se všichni známe a rádi si spolu zahrajeme.*

A jak se mu v Českém Krumlově líbí?

Krumlov je město mého srdce, mám to tady strašně rád a jezdím sem každý rok. Maškarní sál je samozřejmě motivující, protože je doopravdy krásný, hraji zde velice rád, akustika je pro hraní na žesťové nástroje příjemná, není to příliš suché. V Krumlově mám zkušenosti s hraním v kostele, zahradě, jízdnárně, těch míst je tady doopravdy hodně a ani si nevzpomínám, které by se mi líbilo nejvíce, ale Maškarní sál má svoje specifikum i ve výzdobě zdí, prostě si myslím, že pro komorní koncerty je to velice důstojné místo.

VŘELÁ CIKÁNSKÁ ATMOSFÉRA PODLE PAVLA ŠPORCLA

„V žádném případě neberte ten dnešní koncert jako nějaký závažný a už vůbec ne vážnohudební, užijte si ho...“ tak uvedl **Pavel Šporcl** své živelné vystoupení se slovenskou cimbálovou kapelou **Romano Stilo** v sobotu dne **14. srpna** v zaplněné **Pivovarské zahradě**, kde se před zraky více než sedmnácti stovek diváků dočkal reprízy jeho úspěšný projekt **Gipsy Way**. Podmanivé lidové melodie sršící temperamentem „z různých koutů svět, od různých autorů, z různých období“ proložené cikánsky i nejen improvizálně klasickými melodiemi a pravou slovenskou cimbálovou hudbou rozproudili krev doslova každému. „Když jsme vybírali skladby na tohle CD, tak jsme měli k dispozici obrovské množství možností, ale aby ta deska dávala smysl, tak bylo důležité vybrat si správné kompozice, mimo jiné také proto, že většina z nich nebyla napsaná v notách, takže já jsem se je musel učit z odposlechu, za pochodu...“ osvětlil výběr skladeb sám Šporcl, který večerem i vtipně slovem provázel. Gejzír jadrné hudby z Ruska, Rumunska, Maďarska a dalších slovanských zemí společně s Cikánskými melodiemi Pabla de Sarasateho nebo Šavlovým tancem Arama Chačaturjana rozehrál další z barev na pomyslné žánrové duze letošního ročníku festivalu a publiku připravil uvolněný umělecký zážitek. Ačkoli závěr tohoto populárně laděného koncertu poznamenal neočekávaný déšť, nadšení publika brilantní Pavel Šporcl a výteční muzikanti z Romano Stilo odměnili působivou melodií z filmu Cikáni jdou do nebe. Muzikantské jiskření, nespoutanost, vášeň, temperament, vtip a spontánní muzikalita byly skutečně tím pravým pikantním vyšperkovaním 19. ročníku festivalu. Po koncertu jsme Pavlu Šporclovi položili několik otázek:

Na MHF Český Krumlov se neobjevujete poprvé, jaké jsou Vaše dojmy z dnešního koncertu a vůbec vztah k tomuto festivalu?

Samozřejmě velice kladný, protože ho pořádají úžasní lidé, úžasní profesionálové, město samo o sobě je zkrátka překrásné, patří každým coulem do UNESCO. Já vzhledem k tomu, že jsem se narodil v Českých Budějovicích, které jsou patnáct nebo dvacet kilometrů a každé léto jsem stoval na Otáčivém hledišti, protože můj tatínek je herec v Jihočeském divadle, to město znám velice dobře a moc rád se sem vracím. Festival našel krásné prostory pro koncerty, i ten dnešní prostor je překrásný, je jedinečný, tady na této louce jsem ještě nehrál, takže to byl vlastně můj debut a jezdím sem velice rád.

Vraťme se k projektu Gipsy Way, ten vznikl již před dvěma lety, lze říci, že se nějakým způsobem vyvíjí a mění, nebo se stále držíte původní myšlenky a výběru skladeb?

Tak vzhledem k tomu, že ta cikánská hudba je plná improvizací, tak se samozřejmě neustále vyvíjí, protože každý koncert je jiný. Ten koncept, který byl od začátku, to znamená hrát virtuózní rumunské, ruské, cikánské písně, a také skladby z mého klasického repertoáru, toho se stále držíme, ale samozřejmě repertoár rozšiřujeme a dá se říci, že i dnes jsme hráli skladby, které na tom cédéčku prostě nejsou a třeba budou na tom dalším, které plánujeme.

Kam směřují dál kroky Gipsy Way?

My teď budeme mít chvíli volno, tím myslím zhruba měsíc, a pak pokračuje vlastní turné, byť v menším, tak stále budeme hrát po republice a už nyní máme nabídky i na příští léto, takže minimálně ještě příští sezónu, která vlastně začne za čtrnáct dní, budeme pořád hrát, protože ten projekt je úspěšný a nás to opravdu hrozně baví.

Chystáte do budoucna třeba nějaký další cross-overový projekt, se kterým byste zabrousil i do jiných žánrů?

Uvidíme, já zatím stále žiji Gipsy Way, protože ten projekt zkrátka stále žije, není potřeba v tuto chvíli vymýšlet něco nového, je potřeba se soustředit na tu jednu věc a na podzim by mělo vyjít DVD, které natáčela Česká televize na Smetanově Litomyšli, takže se tím zase samozřejmě zvýší zájem o projekt a co bude dál, to se zkrátka uvidí.

PROGRAM POSLEDNÍHO FESTIVALOVÉHO VÍKENDU

20/8 pátek 19:30

Maškarní sál

POCTA CHOPINOVÍ

Jan Simon (klavír) a Pražákovo kvarteto

21/8 sobota 19:30

Zámecká jízdárna

SLAVNOSTNÍ ZÁVĚREČNÝ KONCERT

Vadim Gluzman (housle) a Symfonický orchestr Českého rozhlasu, José Miguel Rodilla (dirigent)

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

V případě zájmu o další informace, zprostředkování rozhovoru či poskytnutí novinářských vstupenek (včetně možnosti zajištění ubytování v Českém Krumlově) se obraťte na:

Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR

MHF Český Krumlov – Auvix, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4

tel: + 420 241 445 404; 723 906 754; e-mail: johanovska@auvix.cz; www.festivalkrumlov.cz

Fotografie z koncertů jsou volně ke stažení na webových stránkách festivalu:

<http://www.festivalkrumlov.cz/servis-pro-novinare/fotografie-3>

Autorem fotografií je Libor Sváček.

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

PRODUKTOVÝ PARTNER / PRODUCT PARTNER / PRODUKTPARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

